Dosarul nr. 1-223/2025
1-25163485-38-1-21112025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

31 decembrie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Eugeniu Russ
Grefierilor Corina Cebotari
Doina Condrea

cu participarea:
Procurorului Ion Bernaz
Succesorul părții vătămate Silvia Buga
Apărătorului inculpatului Igor Trofimov
Inculpatului Dumitru Cojocari

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Cojocari Dumitru Serghei, născut pe ***** IDNP *****, domiciliar în r-nul Rezina, s.Echimăuți, căsătorit, un copil minor la întreținere, este angajat în cîmpul muncii în calitate de mecanic la SRL ”MAGDAVID”, cu sediul în s.Echimăuți cu studii medii, cet. al Rep. Moldova, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, nu se află la evidenţa narcologică sau psihiatrică, anterior nu a fost atras la răspundere penală,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal,

Procedura de citare legală respectată.
Date cu referire la examinarea cauzei penale: 21 noiembrie 2025 – 31 decembrie 2025.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate , instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. *Inculpatul* **Cojocari Dumitru Serghei** la 29 iunie 2024, aproximativ 16:00 min, fiind în calitate de conducător auto, deținând dreptul de a conduce, acordat prin certificatul de tractorist-mecanic nr. 110007, fiind treaz, conducea tractorul T - 40, cu numărul de înmatriculare ”TAY 310”, cu remorcă cu număr de înmatriculare ”RTC 890” pe una din străzile satului Echimăuți, raionul Rezina. În timpul deplasării, pe una din străzile satului Echimăuți, raionul Rezina, conducătorul auto Cojocari Dumitru Serghei, n-a manifestat prudența sporită la trafic și n-a ținut

permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla mijlocul de transport în momentul respectiv, prin ce a încălcat prevederile:

- punctului 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia : „*participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participant la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente* ”;

- punctului 40 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia : „ *înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor* ” ;

- punctului 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia : *„1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului* ” și ca rezultat al neatenției, și încălcării cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere, efectuând manevra de virare la stânga, pe una din străzile satului Echimăuți, raionul Rezina, fără a se asigura că nu are careva obstacole a început virarea la stânga, astfel tamponând cu remorca tractorului T - 40, cu numărul de înmatriculare TAY 310, pe cet. Botezat Grigore.

În rezultatul producerii accidentului rutier, cet. Botezat Grigore a decedat la fața locului iar potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 202429C0054 din 09.08.2024, moartea cet. Botezat Grigore anul nașterii 1971, a survenit în rezultatul șocului traumatic și hemoragic, ca rezultat a traumei toraco-abdominale închise, cu excoriație masivă pe abdomen și torace, hemoragii în țesuturile moi adiacente cu formare de cavități "buzunare" pe stânga, fractura sternului și coastelor bilateral cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, ruptura plămânului drept cu hemotorax, ruptura și strivirea lobului drept al ficatului cu hemoperitoneu - ce se confirmă prin examinarea medico - legală a cadavrului și confirmat histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: Traumă toraco-abdominală închisă. Excoriație masivă pe abdomen și torace, hemoragii în țesuturile moi adiacente cu formare de cavități "buzunare" pe stânga, fractura sternului și coastelor bilateral cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, ruptura plămânului drept cu hemotorax, ruptura și strivirea lobului drept al ficatului cu hemoperitoneu. Plagă ruptă și lacerată pe antebrațul stâng și mâna stângă, cu formare de cavități ’’buzunar" pe partea medială a antebrațului. Excoriații pe față pe dreapta. Excoriație în fosa cubitală dreaptă, la crista iliacă dreaptă și piciorul stâng. Leziunile corporale depistate pot data din 29.06.2024, sunt vitale, s-au produs cu puțin timp până la deces (nu mai mult de 3 ore), prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent, cu greutate mare, prin mecanism combinat de compresiune și fricțiune, sunt caracteristice pentru traumă prin călcarea cu roțile automobilului, au legătură cauzală directă cu decesul și se califică ca vătămare corporală Gravă a integrității corporale sau a sănătății. În sângele cadavrului cet. Botezat Grigore

s-a depistat că concentrația alcoolului etilic era de 1,70 g/l, ceea ce la persoanele vii corespunde unei stări de ebrietate alcoolică de grad mediu.

1.2. De către organul de urmărire penală, acţiunile lui *Cojocari Dumitru Serghei* au fost încadrate juridic în temeiul art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal - adică *încălcarea regulilor de regulilor de securitate şi de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul la data de 19 decembrie 2025 a înaintat personal o cerere autentică întocmită olograf şi semnată de acesta personal, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaşte vina în săvârşirea infracţiunii, nu solicită administrarea de noi probe şi doreşte examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, iar drepturile, obligaţiile şi consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată i-au fost aduse la cunoştinţă.

În şedinţă de judecată inculpatul împreună cu avocatul Igor Trofimov au solicitat admiterea crererii, iar inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite şi a susţinut admiterea acesteia, iterând cele invocate în cerere şi a precizat că recunoaşte integral vina în comiterea accidentului dat.

Apărătorul ales Igor Trofimov, care acţionează în interesele inculpatului, a confirmat autenticitatea solicitării şi a susținut admiterea acesteia.

Acuzatorul de stat Ion Bernaz, în şedinţă de judecată nu au ridicat obiecții în privința admiterii cererii.

2.2. Instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiaşi articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată trecând la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

2.3. Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Cojocari Dumitru Serghei din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, a cuprins o manifestare de voință suficient de clară şi totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente şi în şedinţă de judecată, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale şi a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în*

privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra* cât și de faptul că partea vătămată şi avocatul acesteia nu au obiectat față de calificarea reținută în rechizitoriu, dar și de faptul că, instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiţionat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

În subsidiar, instanţa menţionează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, situaţie care necesită să fie stabilită în mod neechivoc şi să fie susţinută de un minim de garanţii corespunzătoare gravităţii sale şi să nu fie contrară niciunui interes public important [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, § 73; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, § 86].

Concomitent, înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [*Hermi împotriva Italiei (MC)*, § 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, § 87].

Prin urmare, instanţa reiterează că inculpatul a manifestat o voinţă suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susţinută de apărătorul său ales, iar acuzaţia în materie penală cu drepturile şi obligaţiile sale i-au fost aduse la cunoştinţă într-o limbă pe care o cunoaşte, în mod clar şi detaliat.

Mai mult ca atât, instanţa studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, într-o limbă pe care acesta o cunoaşte, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal prin ordonanţa de punere sub învinuire, adusă la cunoştinţa inculpatului, contra semnătură, în prezenţa apărătorului său și într-o limbă accesibilă.

Subsecvent, instanţa a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conţin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3.1. Fiind audiat în şedinţă de judecată, inculpatul ***Cojocari Dumitru Serghei****,* prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, la data de 29.06.2024, era o zi de sîmbătă, deoarece ei în fiecare sîmbătă colectează deșeurile din s. Echimăuți, rl. Rezina. La ora 08:00 dimineața el a venit la serviciu, l-a luat pe Botezat Nicolae și pe Botezat Grigore și au mers prin sat să colecteze deșeurile. Menționează că, în timpul cînd se încărca remorca îl lăsa pe Botezat Grigore în sat și plecau numai el cu Botezat Nicolae și decărca deșeurile la gunoiște. A dus vre-o trei remorci de deșeuri, iar la a patra remorcă, a trecut pe o altă stradă din sat. El mergeam la volan, dar Botezat Nicolae cu Botezat Grigore se mai uitau pe la porțile oamenilor și încărcau deșeurile. Cînd a ajuns aproape în deal, trebuia să vireze la stînga, iar Botezat Nicolae s-a urcat cu el, iar Botezat Grigore a rămas lîngă remorcă, ca să meargă pe

jos. Aproximativ 100 de metri trebuia să meargă pe jos, cînd a virat la stînga, s-a asigurat că nu sunt alte transporturi, s-a uitat în urmă și l-a văzut pe Botezat Grigore, era alături de remorcă. Cînd a virat la stînga, nu putea să-l vădă deoarece s-a închis vizorul și după ce a făcut virarea a simțit că remorca a mers peste un obstacol. S-a oprit brusc, a coborît și l-a văzut pe Botezat Grigore în urma remorcii culcat, adică a văzut că a mers cu roata peste el. L-a sunat pe Gobjila Mihai și i-a comunicat despre cele întîmplate. La care acesta i-a zis că va solicita serviciul 112 și totodată se va duce să o aducă și pe sora medicală din sat. A venit Mihai Gobjila cu sora medicală care i-a acordat ultimului primul ajutor medical. Pînă a venit ambulanța Botezat Grigore a decedat.

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvîrșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

4.2. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Cojocari Dumitru a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, într-o manieră detaliată, într-o limbă pe care o cunoaşte, prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv

mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

4.3. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) şi (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.4. *Astfel, instanţa statuează că chiar dacă inculpatul Cojocari Dumitru Serghei îşi recunoaşte vina în comiterea infracţiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente şi concludente cu privire la caracterul infracţional al faptei comise, cât şi a vinovăţiei acestuia în comiterea infracţiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale şi acceptate de inculpat:*

Declaraţiile:

- *declarațiile succesorului părții vătămate Buga Silvia*, a delcarat că este locuitoare al *****. Cet. Botzat Grigore este fratele său mai mic, care la data de 29.06.2024 a decedat. Referitor la cazul dat poate să menționeze că sâmbătă fiind acasă cu treburile casnice a fost apelată de către cumnata sa - cet. Botezat Aliona, care i-a comunicat precum că fratele său este decedat și că sora medicală din s. Echimăuți, i-a acordat primul ajutor. Ajungând la fața locului a văzut echipajele de poliție și pe fratele său Botezat Grigore, care stătea pe drum, decedat, lângă remorcă, jos, la pământ. Fratele său îl ajuta periodic pe cet. Cojocari Dumitru pentru a ridica sacii cu deșeuri. Fratele nu lucra a oficial și nici nu a lucrat la serviciu undeva (f.d.41-43);

- *declarațiile martorului Botezat Nicolae Vasile* care a declarat că la 29.09.2024 a fost chemat de către Cojocari Dumitru pentru a-l ajuta de încărcat sacii cu deșeuri, după care fratele său Botezat Grigore a venit la brigada cet. Gobjilă Mihail, și împreună au urcat în tractor pentru a strânge prin sat deșeurile. El a urcat cu șoferul în cabina tractorului, iar fratele său Botezat Grigore a urcat pe proțapul tractorului. Șoferul, adică Cojocari Dumitru nu l-a preîntâmpinat și nici nu a observat că el era urcat pe proțap. Împreună toți de 3 ori au dus deșeurile la gunoiște. Mergând pe una din străzile s. Echimăuți șoferul tractorului întorcând capul pentru a verifica dacă este Botezat Grigore pe proțap a văzut că nu este. Tractoristul a frânat brusc și a coborît jos. Cînd s-au dat jos l-a văzut pe fratele său cum stătea jos, în spatele remorcii, la pământ. Ei nu au auzit țipete de la Botzat Grigore sau careva mișcări a tractorului adică urcare sau coborâre. Când s-au dat jos din tractor fratele său abia vorbea. După care șoferul tractorului l-a apelat șeful lor - Gobjila Mihail pe care l-au chemat la fața locului și i-au comunicat despre cele întâmplate. Gobjilă Mihail a sunt pe sora medicală din s. Echimăuți pentru a-i acorda primul ajutor medical fratelui său, însă deja era prea târziu, fratele era decedat. Nu cunoaște cine a apelat la poliție, însă după scurt timp au venit angajații poliției.

Fiind audiat suplimentar Botezat Nicolae a declarat că, că pînă la comiterea accidentului, fratele mergea pe jos, în spatele remorcii tractorului. Tractorul nu avea viteză mare și fratele se ținea din urma remorcii la o distanță de aproximativ trei metri. Astfel, în momentul când se ridicau la deal, spre ultima destinație de unde trebuia să strângă gunoiul, de pe contrasens nu era nici un obstacol și Dumitru Cojocari a început să cotească la stânga. Acesta avea viteză mică. Care era viteza nu poate spune dar fratele reușea să meargă pe jos din urma tractorului.

Astfel, numai a început a face Dumitru cotitura la stânga și peste cîteva secunde, fără a face virarea la stânga pînă la urmă, acesta a oprit tractorul și i-a spus acestuia să iasă din tractor să vadă unde este fratele său. El a ieșit și cînd s-a apropiat de remorcă a văzut că fratele Botezat Grigore era la pământ din urma remorcii, din partea stângă. S-a apropiat de el, acesta încă era în viață, însă a decedat îndată după ce a venit ambulanța. Nu cunoaște dacă în momentul virării la stânga Cojocari Dumitru s-a uitat să vadă unde se afla fratele său. Totodată comunică că tractorul nu are oglinzi retrovizoare. Nu cunoaște dacă Cojocari Dumitru i-a comunicat fratelui despre faptul să țină distanța de la remorcă cînd acesta mergea din urma tractorului, pe jos. Fratele său în ziua respectivă pe toată perioada cât au strâns gunoiul a mers din cîte își amintește pe jos, din urma remorcii tractorului. Nici el nici fratele nu erau în stare de ebrietate în ziua respectivă. (f.d.45-46, 131-132);

- *declarațiile martorului Gobjila Mihail Serghei* care a indicat că, la 29.06.2024, aflându-se la domiciliu a fost apelat de către cet. Cojocari Dumitru care lucrează în calitate de tractorist la întreprinderea SRL ,, MAGDAVID,, aproximativ pe la orele 15:00-16:00 min, care i-a comunicat precum că cet. Botezat Grigore a căzut din remorcă, la care ultimul i-a comunica că vine la fața locului și să îl aștepte acolo. Ajugînd la fața locului l-a văzut pe Botezat Grigore care stătea în urma remorcii, pe asfalt. După care a apelat-o pe sora medicală - Cojocari Rodica. Văzând că nu răspunde la telefon a apelat-o pe soția sa - cet. Gobjilă Tatiana, i-a comunicat să apeleze la 112. După sunând încă odată pe sora medicală din sat, la care ea i-a răspuns și i-a comunicat despre faptul că trebuie să-i acorde primul ajutor medical cet. Botezat Grigore și să se deplaseze la fața locului, i-a indicat unde se află și a întrebat-o dacă poate să vină să o ia, de la domiciliu. Ultima i-a răspuns că vine de una singură. Ajungând sora medicală la fața locului cet. Botezat Grigore încă era în viață, unde i-a aplicat un tifon pe mâna stângă, pe motiv că degetele erau deteriorate. După care ultimul a urcat în automobilul personal și a plecat pentru a întâmpina ambulanța. Pe drum a văzut cum alerga soția sa la care ultimul i-a propus să urce în automobil și a dus-o la fața locului după care a revenit în vale pentru a întâmpina ambulanța. Apoi a văzut cum se deplasau angajații poliției și le-a indicat locul unde s-a produs accidentul. A urcat cu ambulanța și a indicat unde a fost accidentul. A văzut cum angajații de la ambulanța i-au acordat primul ajutor medical după care i-au comunicat că cet. Botezat Grigore este decedat. (f.d.47-48).

- *declarațiile martorului Gobjila Tatiana Mihail*, care a declarat că, la 29.06.2024 aproximativ la orele 15:00 min. - 16:00 min, aflându-se la domiciliu, a fost apelată de către soțul - cet. Gobjilă Mihail, care i-a comunicat precum că cet. Botezat Grigore stă jos pe asfalt, în stare gravă, unde i-a solicitat să apeleze la serviciul unic -112, pentru ajutor. Ea i-a comunicat ca să apeleze pe asistenta medicală din sat pentru a-i acorda primul ajutor medical până la sosirea ambulanței. Apoi a pornit imediat spre locul accidentului. Cînd a ajuns la locul accidentului asistenta medicală deja îi acordase primul ajutor. Și deja în continuare a așteptat ambulanța. Când a sosit ambulanța a încercat să-i acorde primul ajutor însă deja cet. Botezat Grigore era decedat (f.d.49-50);

- *declarațiile martorului Cojocari Rodica* care a declarat că la 29.06.2024, se afla la domiciliu. În jurul orei 15:45 min, a fost apelată de către consăteanul - Gobjilă Mihail, ca i-a comunicat despre faptul că pe una din străzile satului s-a produs un accident, unde este o persoană traumată. Ajugând la fața locului a constatat faptul că în timpul strângerii deșeurilor cu tractorul MTZ, din remorcă a căzut cet. Botezat Nicolae care ajuta la colectat deșeurile, ultimul fiind târât câțiva metri, pe traseu. Deodată i-a aplicat plasament la mâna stângă care era fracturată, unde degetul mare a mânii stingi era fracturat. Apoi a verificat tensiunea și i-a aplicat

pacientului o picurătoare, până la sosirea ambulanței la fața locului, unde ultimii au constatat decesul (f.d.51-52);

- *declarațiile martorului Vizir Denis* care a declarat că la 29.06.2024, aflându-se la serviciu, în calitate de OSS al sectorului nr.2 (Pripiceni) al IP Rezina, împreună cu colegul său - Dorin Vrabie, a fost apelat de la dispeceratul 112, pe faptul producerii unui accident rutier, precum că a căzut sub roata remorcii a tractorului cet. Botezat Grigore din s. Echimăuți, raionul Rezina. Ajungând la fata locului a observat cum Botezat Grigore, stătea la sol, unde îi acorda primul ajutor medical sora medicală cet. Țîmbălari Rodica. La fața locului era prezent conducătorul tractorului și fratele decedatului - Botezat Nicolae, și Gobjilă Mihail. După scurt timp a venit ambulanța care a constatat decesul cet. Botezat Grigore (f.d.106-107);

- *declarațiile martorului Dorin Vrabie*, care a făcut declarații analogice celor depuse de către martorul Vizir Denis (f.d.108-109);

- *declarațiile martorului Bîtca Daria*, care a declarat că, locuiește în s. Otac, raionul Rezina. Activează în calitate felcer la SAMU Cuizăuca. La data de 29.06.2024, era în serviciu, cu unitatea de transport de model VAZ 384067, cu numerele de înmatriculare AMU 795. Aproximativ pe la orele 15:50 min, a primit solicitare de la dispeceratul zonal - 112 ,precum că în s. Echimăuți, raionul Rezina, o persoană de gen masculin pe nume - Botezat Grigore a căzut sub remorca unui tractor și este inconștient. Deplasându-se de urgență la fața locului, persoana sus menționată era inconștientă, nu reacționa la simțurile verbale și pulsul era absent. La artera carotidă, bilateral, midreaza bilaterală maximală, cornee uscată și globul ocular flasc. S-a constatat decesul. Pe suprafața corpului erau leziuni traumatice evidente, în spectrul pe zona abdominală pe stânga, fractură membrului superior pe stânga (f.d.110-112).

Mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale:

- *proces-verbal de cercetare la fața locului din 29.06.2024,* potrivit căruia a fost cercetat locul comiterii accidentului rutier și anume s. Echimăuți, raionul Rezina (f.d.10-12);

- *proces-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 29.06.2024,* potrivit căruia a fost cercetat locul comiterii accidentului rutier și anume r-nul Rezina, s. Echimăuți, unde s-a stabilit că tractorul de model ”T-40” condus de cet. Cojocari Dumitru a lovit mortal pe cet. Botezatu Grigore (f.d.13-21);

- *proces-verbal de examinare din 30.07.2024 a tichetului Drager-Test Nr. 2138* prin care s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat la Cojocari Dumitru, a.n. 05.01.1985, la data de 29.06.2024, ora 16:10 min., era de 0,00 mg/1 (f.d.22);

- *proba Drager-Test nr. 2138* prin care s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de conducătorul tractorului - Cojocari Dumitru, a.n. 05.01.1985, la data de 29.06.2024, ora 16:10 min., era de 0,00 mg/l (f.d.23);

- *procesul-verbal de examinare din 02.07.2024,* potrivit căruia au fost examinat mijlocul de transport Tractor T-40 cu n/î ”TAY 310”, cu care s-a produs accidental rutier din s. Echimăuți, r-nul Rezina unde a fost lovit mortal cet. Botezatu Grigore (f.d.28-31);

- *proces-verbal de ridicare din 03.07.2024,* prin care s-a ridicat de la cet. Gobjila Tatiana copia contractului individual de muncă nr. 2 din 01.03.2021 întocmit între Gobjila Tatiana și Cojocari Dumitru pe 03 file; contract de comodat nr. 1 din 01.01.2024 pe 02 file (f.d.54-60);

- *procesul-verbal de ridicare din 03.07.2024,* potrivit căruia a fost ridicat de la Igor Marco înregistrările video din s. Echimăuți, r-nul Rezina, din data de 29.06.2024 (f.d.65-66);

- *procesul-verbal de examinare din 27.07.2024,* potrivit căruia au fost examinate înregistrările video ridicate de la Igor Marco din data de 29.06.2024 cu privire la deplasările prin

s. Echimăuți, r-nul Rezina la data de 29.06.2024 a tractorului T-40 condus de Cojocari Dumitru (f.d.68-69);

- *Raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202429C0054 din 09.08.2024,* potrivit căruia moartea cet. Botezat Grigore anul nașterii 1971, a survenit în rezultatul șocului traumatic și hemoragie ca rezultat a traumei toraco-abdominale închise, cu excoriație masivă pe abdomen și torace, hemoragii în țesuturile moi adiacente cu formare de cavități "buzunare" pe stânga, fractura sternului și coastelor bilateral cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, ruptura plămânului drept cu hemotorax, ruptura și strivirea lobului drept al ficatului cu hemoperitoneu - ce se confirmă prin examinarea medico-legală a cadavrului și confirmat histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: Traumă toraco-abdominală închisă. Excoriație masivă pe abdomen și torace, hemoragii în țesuturile moi adiacente cu formare de cavități "buzunare" pe stânga, fractura sternului și coastelor bilateral cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, ruptura plămânului drept cu hemotorax, ruptura și strivirea lobului drept al ficatului cu hemoperitoneu. Plagă ruptă și lacerată pe antebrațul stâng și mâna stângă, cu formare de cavități ''buzunar" pe partea medială a antebrațului. Excoriații pe față pe dreapta. Excoriație în fosa cubitală dreaptă, la crista iliacă dreaptă și piciorul stâng. Leziunile corporale depistate pot data din 29.06.2024, sunt vitale, s-au produs cu puțin timp până la deces (nu mai mult de 3 ore), prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent cu greutate mare, prin mecanism combinat de compresiune și fricțiune, sunt caracteristice pentru traumă prin călcarea cu roțile automobilului, au legătură cauzală directă cu decesul și se califică ca vătămare corporală gravă a integrității corporale sau a sănătății. În sângele cadavrului cet. Botezat Grigore s-a depistat 1,70g/l de alcool etilic, ceea ce la persoanele vii corespunde unei stări de ebrietate alcoolică de grad mediu (f.d.73-77);

Corpuri delicte: - *un disc DVD-R ce conține înregistrare video din data de 29.07.2024, cu referire aflarea cet. Botezatu Grigore pe proțapul tractorului de model T-40 condus de Cojocari Dumitru S., recunoscut în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 27.07.2025* (f.d.67).

4.5. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanţa susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în

conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Cojocari Dumitru Serghei au fost încadrate juridic în baza art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal pe faptele invocate în rechizitoriu, care la rândul său stabileşte răspunderea penală pentru *încălcarea regulilor de regulilor de securitate și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane*, iar fapta a fost comisă la 29 iunie 2024.

4.6. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Instanţa statuează că, în mod evident, s-a constatat fapta prejudiciabilă privind încălcarea cu intenţie directă a regulilor de securitate a circulaţiei rutiere, avându-se în vedere aspectul intelectiv la săvârşirea infracţiunii, ce presupun că inculpatul a dorit să conducă mijlocul de transport, fără a adopta toate măsurile de siguranţă în scopul evitării unui incident tangent celui descris la caz şi astfel ultimul a exprimat neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a condus fără să se asigure că nu crează un pericol sau un obstacol pentru alţi participanți la trafic, încălcând în acest mod cu intenţie prevederile pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează că „*participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației, care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente*; pct. 40 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia : „ *înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor înainte de plecare să verifice starea tehnică a vehiculului și să o supravegheze pe parcurs, în special funcționarea sistemelor de direcție, de jrînare, dispozitivelor de iluminare și semnalizare*, cît şi pct. 45 al Regulamentului conform căruia „*„1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului* ” şi inclusiv prevederile art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier, în care se stipulează că *participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului şi să nu pericliteze siguranța unor alți participant la trafic*.

La caz, circumstanţele enumerate se identifică în primul aspect prin declaraţiile succesorului părții vătămate, a martorilor și prin materialele cauzei precum că, Cojocari Dumitru la 29 iunie 2024, aproximativ 16:00 min, fiind în calitate de conducător auto, deținând dreptul de a conduce, acordat prin certificatul de tractorist-mecanic nr. 110007, fiind treaz, conducea tractorul T - 40, cu numărul de înmatriculare ”TAY 310”, cu remorcă cu număr de înmatriculare ”RTC 890” pe una din străzile satului Echimăuți, raionul Rezina. În timpul deplasării, pe una din străzile satului Echimăuți, raionul Rezina, conducătorul auto Cojocari Dumitru Serghei, n-a manifestat prudența sporită la trafic și n-a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla mijlocul de transport în momentul respectiv și ca rezultat al neatenției, și încălcării cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere, efectuând manevra de virare la stânga, pe una din străzile satului Echimăuți, raionul Rezina, fără a se asigura că nu are careva obstacole a început virarea la stânga, astfel tamponând cu remorca tractorului T - 40, cu numărul de înmatriculare TAY 310, pe cet. Botezat Grigore. În rezultatul producerii accidentului rutier, cet. Botezat Grigore a decedat la fața locului iar potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 202429C0054

din 09.08.2024, moartea cet. Botezat Grigore anul naşterii 1971, a survenit în rezultatul şocului traumatic şi hemoragic, ca rezultat a traumei toraco-abdominale închise, cu excoriaţie masivă pe abdomen şi torace, hemoragii în ţesuturile moi adiacente cu formare de cavităţi "buzunare" pe stânga, fractura sternului şi coastelor bilateral cu hemoragii în ţesuturile moi adiacente, ruptura plămânului drept cu hemotorax, ruptura şi strivirea lobului drept al ficatului cu hemoperitoneu - ce se confirmă prin examinarea medico - legală a cadavrului şi confirmat histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: Traumă toraco-abdominală închisă. Excoriaţie masivă pe abdomen şi torace, hemoragii în ţesuturile moi adiacente cu formare de cavităţi "buzunare" pe stânga, fractura sternului şi coastelor bilateral cu hemoragii în ţesuturile moi adiacente, ruptura plămânului drept cu hemotorax, ruptura şi strivirea lobului drept al ficatului cu hemoperitoneu. Plagă ruptă şi lacerată pe antebraţul stâng şi mâna stângă, cu formare de cavităţi ’’buzunar" pe partea medială a antebraţului. Excoriaţii pe faţă pe dreapta. Excoriaţie în fosa cubitală dreaptă, la crista iliacă dreaptă şi piciorul stâng. Leziunile corporale depistate pot data din 29.06.2024, sunt vitale, s-au produs cu puţin timp până la deces (nu mai mult de 3 ore), prin acţiunea traumatică a unui obiect contondent, cu greutate mare, prin mecanism combinat de compresiune şi fricţiune, sunt caracteristice pentru traumă prin călcarea cu roţile automobilului, au legătură cauzală directă cu decesul şi se califică ca vătămare corporală Gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

În acest context, cele expuse *supra* şi apreciate de instanţă ca informaţii pertinente, concludente şi utile cauzei, care demonstrează indubitabil comiterea faptei prejudiciabile nemijlocit de inculpatul Cojocari Dumitru cu vinovăţie, coroborează inclusiv şi cu cele relatate de martorii în proces şi însăşi inculpatul, confirmând integral informaţia obţinută restul probelor administrate.

Concomitent, inculpatul, acceptând să ofere declaraţii în şedinţă de judecată, a confirmat integral cele descrise *supra* prin argumente plauzibile, despre modalitatea comiterii faptei, fiind înregistrate inadvertenţe în declaraţii, însă doar nesemnificative, cu scopul atenuării situaţiei sale, care în esenţa lor nu afectează învinuirea adusă şi nici probatoriul acumulat.

În aceste condiţii, instanţa conchide că inculpatul a ingorat vădit prevederile pct. 3 al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează că „participanţii la trafic sânt obligaţi să respecte regulile de circulaţie, semnificaţia mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele şi indicaţiile agentului de circulaţie, condiţiile tehnice ale prezentului Regulament şi prin acţiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanţi la trafic, să nu-i expună pericolului, precum şi să nu creeze neîntemeiat obstacole circulaţiei, care ar depăşi pe acele care sânt provocate de circumstanţe iminente; pct. 11 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere conform căruia „conducătorul de vehicul; este obligat: înainte de plecare să verifice starea tehnică a vehiculului şi să o supravegheze pe parcurs, în special funcţionarea sistemelor de direcţie, de jrînare, dispozitivelor de iluminare şi semnalizare; pct. 45 alin, (1) al Regulamentului conform căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; djsituaţia rutieră.

Concomitent, instanţa relevă că conducătorul auto Cojocari Dumitru deţine dreptul de a conduce tractoare, acordat prin certificatul de tractorist-mecanic nr. 110007.

În consecutivitate, în pofida relatării subiective de către inculpat a evenimentelor, instanţa aprecizează corectă şi veridică versiunea acestora descrisă de inculpat în şedinţă de judecată şi în

pofida unor detalii, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea fiecărei persoane, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţă informaţia obţinută va fi una și aceiaşi şi nu afectează probatoriul în cauza penală, iar în consecinţă, cele furnizate de inculpat coincid cu acţiunile descrise în actul de învinuire şi prin probele administrate, chiar dacă încearcă să-și atenueze situația, prin încercarea stabilirii unor motive ale comiterii faptei sale.

Or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz de inculpat, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

Mai mult, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează integral cu toate mijloacele de probă administrate, relevante în acest sens, ce demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie şi nu se atestă nici o probă sau altă informaţie obiectivă care ar infirma acest fapt.

În subsidiar, instanţa mai reţine că inculpatul a manifestat imprudenţă faţă de urmăririle infracţiunii comise, care s-au soldat cu decesul lui Boteyat Grigore, fiind relevată inclusiv legătura cauzală dintre aceste urmări şi fapta inculpatului, reieşind din concluziile raportul de expertiză judiciară, iterate *supra*.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că ultimul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

4.7. ***Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal****,* instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracţiuni, fiind unul complex, care în speţă comprimă obiectul juridic principal format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, iar *obiectul juridic secundar* îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală şi sănătatea persoanei.

La caz, instanţa de judecată apreciază că Cojocari Dumitru a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că a condus mijlocul de transport cu defecțiune tehnice pe un drum public, încălcând normele Regulamentului circulației rutiere, prin ce în rezultat lui a decedat, precum și lui o vătămate corporală medie.

Victimele infracţiunii în acest caz este reprezentantă de Botezat Grigore, căruia i-a fost lezată sănătatea, cât și integritatea corporală în urma accidentului care a avut loc, iar ca urmare acesta a decedat.

Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează în următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau în inacţiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă în cauzarea vătămării grave a integrităţii corporale sau a sănătăţii unei persoane; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport.

În ceea ce privește fapta prejudiciabilă, aceasta în speţă, s-a manifestat prin încălcarea următoarelor prevederi: pct.3, 40 alin.(1) lit. b) și 45 alin. (1), 83 lit.a) ale Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009.

În context, instanța de judecată mai iterează că potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală, a fost stabilit cert că i-au fost cauzate lui Botezat Grigore leziuni ce a dus la moartea acestuia în urma accidentului rutier, iar între accidentul rutier și decesul sus-numitului există legătură de cauzalitate, ce denotă întrunirea semnului calificativ al lit. b) din alin. (3) al art. 264 din Codul penal.

Respectiv, din declarațiile ultimului în şedinţă de judecată, precum și probele administrate la faza urmăririi penale, prin care a fost documentată comiterea accidentului rutier, probe acceptate de apărare, rezultă indubitabil că anume inculpatul Cojocari Dumitru a încălcat regulile de securitate a circulaţiei rutiere, încălcare ce a cauzat din imprudenţă decesul unei persoane, şi există astfel o legătură cauzală directă dintre fapta comisă de acesta şi urmări.

Or, în calitate de conducător al mijlocului de transport, inculpatul era responsabil de acțiunile sale, asumându-și consecințele pentru nerespectarea regulilor de circulație rutieră în cazul neglijării acestora.

În acest context, instanța de judecată reține că latura obiectivă a infracţiunii a fost întrunită, circumstanţele de fapt fiind demonstrate prin declarațiile succesorului victimei, a celei de a doua victime, a martorilor, care au fost coroborate cu mijloacele de probă, inclusiv materiale administrate la faza urmăririi penale, care în ansamblu confirmă cu certitudine cele comise de inculpatul Cojocari Dumitru şi că anume ultimul a condus mijlocul de transport.

Infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) Cod penal este una materială, care se consideră consumată din momentul cauzării urmărilor prejudiciabile de către o persoană care a condus mijlocul de transport, prin ce se întregește latura obiectivă a componenţei de infracţiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezenţa unei intenţii indirecte la săvârşirea faptei prejudiciabile privind încălcarea prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere şi a imprudenţei faţă de urmările cauzate lui Botezat Grigore, or conform doctrinei penale, latura subiectivă se poate caracteriza prin intenţie sau imprudenţă faţă de fapta prejudiciabilă comisă şi numai prin imprudenţă faţă de urmările prejudiciabile admise.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulaţiei rutiere şi o sineîncredere sporită în capacităţile sale de conductor a mijlocului de transport.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani şi conduce mijlocul de transport.

La caz, instanţa atestă că inculpatul Cojocari Dumitru Ivan într-adevăr a condus mijlocul de transport, pentru care a deținut acest drept în temeiul unui certificatul de tractorist-mecanic nr. 110007, a fost identificat în şedinţă de judecată în baza extrasului din Registrul de stat al populaţiei, cât și a buletinului de identitate), nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

4.8. Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca **Cojocari Dumitru** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **264 alin. (3) lit. b)** din Codul penal conform semnelor calificative *" încălcarea regulilor de regulilor de securitate și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane"*, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind

pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că a fost comisă fapta prejudiciabilă constatată, fiind săvârşită de inculpat cu vinovăţie.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă, de prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 şi art. 264 din Codul penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Cojocari Dumitru sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) din Cod penal, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

5.1. De către acuzatorul de stat Ion Bernaz, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Cojocari Dumitru vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anulare dreptului de a conduce mijloce de transport. În baza art.90 Cod penal executarea pedepsei de suspendat parţial pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Totodată ai fi aplicate obligațiile prevăzute de art.90 alin.(6) Cod penal.

Succesorului victimei Silvia Buga a pledat pentru aplicarea unui pedepse în mărime minime neprivative de liberatate, invocînd faptul că inculpatul a suportat toate cheltuielile de înmormînare, toate rudele lui Botezat Nicolae l-au iertat pe inculpat, acesta are un copil minor la întreținere, în localitate inculpatul se caracterizează pozitiv. Totodată a invocat și faptul că consideră că o parte din vină o poartă și fratele său Botezat Nicolae.

Apărătorul Igor Trofimov, care acţionează în interesele inculpatului Cojocari Dumitru, a opinat spre adoptarea unei sentinţe de condamnare, însă cu stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului, prin prisma prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, neprivativă de libertate, cu aplicarea art.90 Cod penal.

Inculpatul Cojocari Dumitru în ultimul cuvânt a iterat că regretă cele comise şi a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

5.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea

condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 şi 19 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor grave, comisă cu formă dublă de vinovăţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Cojocari Dumitru face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securităţii circulaţiei mijloacelor de transport

pe drumurile publice, care atentează la una din valorile principale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, dar şi în plan secundar la una din valorile fundamentale – integritatea corporală şi sănătatea persoanei.

Totodată, instanța de judecată reține că Cojocari Dumitru a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante sau agravante prevăzute la art. 76 și 77 din Codul penal, inculpatul neavând antecedente penale, dar nici nu a reparat integral prejudiciul cauzat.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Cojocari Dumitru de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă *cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, or la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora cu neglijarea regulilor de circulaţie rutieră şi a regulamentelor de circulaţie de către persoane, când comiterea acestor fapte drept urmare au provocat vătămarea integrităţii corporale şi a sănătăţii altor persoane, care a dus la decesul persoanei, denotă un grad şi mai sporit de pericol.

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestuia a unei pedepse cu închisoare și cu aplicarea art.90 Cod penal, în privinţa căreia partea apărării nu a obiectat solicitând doar aplicarea unei pedepe mai blânde, cu suspendarea condiționată a acesteia.

Instanţa subliniază că anterior inculpatul nu a fost atras la răspundere penală, însă a mai fost sancționat contravențional anterior o singură dată și care a fost executată,la locul de trai este caracterizat pozitiv, are la întreținere un copil minor și a reparat prejudiciul cauzat victimei.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal, dar și a sancţiunii normei penale speciale imperative, incriminate inculpatului şi din alte circumstanţe nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită, dar şi cu comportamentul şi starea persoanei inculpatului.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanţie sau asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

5.3. Subsecvent, potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare*.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penalăse modifică pentru pedeapsa cu închisoare, în limita minimă *de 2 ani şi 3 luni* şi limita maximă de până la *5 ani şi 3 luni*.

Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât şi în defavoarea inculpatului, cu luarea în considerare a circumstanţelor obiective expuse, a lipsei circumstanţelor agravante, în coroborare cu urmările provocate prin fapta prejudiciabilă comisă și gravitatea ultimei, instanţa a opinat spre aplicarea pedepsei pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpaţilor, în conformitate cu art. 72 alin. (2) din Codul penal, dispune executarea pedepselor în penitenciar de tip deschis.

În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264 alin. (3) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) şi art. 65^1 alin. (3) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară *obligatorie*.

Prin urmare, necesitatea pedepsei complementare decurge din faptul că este una obligatorie prevăzută prin lege, dar și din motivul neprezentării unor argumente suficiente care ar convinge un observator obiectiv despre indispensabilitatea păstrării acestui drept inculpatului, în susținerea aplicării prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul penal.

Prin urmare instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea lor.

Subsecvent, conform pct. 53 din Regulamentul privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă *cu pedepse penale de anulare* sau privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, *de către organele care asigură executarea pedepsei penale* sau sancțiunii contravenționale Instituției publice *„Agenția Servicii Publice”*, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat *„Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”*, în ordinea stabilită de către această autoritate.

Însă, în cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală *de anulare* sau privare de dreptul de a conduce vehicule, nu au predat permisul de conducere deținut, *organele care asigură executarea pedepsei penale*, în termen de 10 zile, remit Instituției publice *„Agenția Servicii Publice”* hotărârile judecătorești pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză.

În continuare, instanţa susţine că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui Cojocari Dumitru inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenţie, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, instanţa de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Aşadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Cojocari Dumitru care nu prezintă în continuare un pericol, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea lui Cojocari Dumitru poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura și garanţia existenței unui proces echitabil.

Totodată, instanţa reține că instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condiţiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, s-a pronunţat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate *(cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158)*, statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii *(cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108)*.

În argumentare, instanţa mai precizează că la rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, alternativele la pedeapsa cu închisoarea ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil şi prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual *(norma A.8)* şi mai mult, caracterul de *ultimum remedium* al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată *(normele B.2 şi B.5 ale Recomandării nr. R(92)17)*.

În acest context, instanţa statuează în privinţa suspendării condiţionate a executării pedepsei în privinţa inculpatului Cojocari Dumitru, pe un termen de 2 ani, în aşa fel încât

ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanţa îl va obliga, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit.a), b), g) din Codul penal, ca în termenul de probă:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

-să anunţe în scris , în prealabil , despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

- să participe la programe probaţionale.

În subsidiar, instanţa explică condamnaţilor că, reieşind din provederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, dacă în decursul perioadei de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, va încălca în mod sistematic obligaţiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu va executa cu rea-voinţă obligaţia de a repara dauna cauzată instanţa de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parţial, dar nu mai puţin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanţei de judecată.

Totodată, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracţiune intenţionată, instanţa de judecată îi va stabili o pedeapsă în condiţiile art.85 din Codul penal, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o infracţiune din imprudenţă sau o infracţiune intenţionată mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei se va soluţiona de către instanţa de judecată.

Concomitent, reieşind din faptul suspendării condiţionate a executării pedepsei, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Cojocari Dumitru se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu privire la măsura preventivă.

6.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Ion Bernaz a solicitat aplicarea în privința inculpatului a măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului Cojocari Dumitru a fost aplicată o măsură preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, scadentă la 19 ianuarie 2026.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Astfel, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se menţine în privinţa inculpatului Cojocari Dumitru măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

7.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Ion Bernaz a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale, în sumă totală de 3378 lei şi solicită încasarea acestora de la inculpatul Cojocari Dumitru.

Instanţa reţine că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202429C0054 din 09.08.2024, pentru efecutarea acesteia într-adevăr se atestă cheltuieli în sumă totală de 3378 lei , fapt confirmat în tabel, cu semnătura expertului judiciar şi impresiunea ştampilei oficiale, cu descrierea serviciiilor prestate de executori.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) CPP, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) CPP, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Totuşi, Codul de procedură penală prevede unele situaţii şi împrejurări, în prezenţa cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat şi nici într-un caz de către inculpat.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) CPP, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

Astfel, reieșind din cel emneționate supra instanța de judecată consideră necesar de a o admite integral solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acţiunile inculpatului au generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea acestor expertize judiciare medico-legală în privinţa victimei infracţiunii Botezat Grigore.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

Cu privire la corpurile delicte.

8. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 29.07.2024 a fost recunoscut în calitate de corp delict: un disc DVD-R ce conține înregistrarea video din data de 29.07.2024, cu referire aflarea cet. Botezatu Grigore pe proțapul tractorului de model T-40 condus de Cojocari Dumitru (f.d.67).

Art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, un plic ce conține suportul material de informație de tip DVD-R urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Totodată, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 13.09.2024 a fost recunoscut în calitate de corp delict: Tractorul T - 40, cu numărul de înmatriculare ”TAY 310” și remorcă cu număr de înmatriculare ”RTC 890”.

În continuare, potrivit art. 162 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, se statuează că în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte şi în acest caz, lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora.

Astfel, Tractorul T - 40, cu numărul de înmatriculare ”TAY 310” și remorcă cu număr de înmatriculare ”RTC 890”, la intrarea în vigoare a sentinței, a le restitui proprietarului.

9. Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 72, 80^1, 90 din Codul penal, 162, 219-225, 227-229, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Cojocari Dumitru Serghei** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal, se condamnă, iar cu aplicarea art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip deschis și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu prevederile art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Cojocari Dumitru Serghei pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit art. 90 alin. (6) din Codul penal, se obligă Cojocari Dumitru Serghei, ca în perioada de probaţiune:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

- să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

- să participe la programe probaţionale.

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Cojocari Dumitru Serghei se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Controlul asupra executării de către Cojocari Dumitru Serghei a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă în perioada de probațiune, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se menține în privința lui Cojocari Dumitru Serghei măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, până la intrarea sentinței în vigoare.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la Cojocari Dumitru Serghei în beneficiul Statului, cu titlu cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202429C0054 din 09.08.2024, mijloace băneşti în cuantum de 3378 (trei mii trei sute șaptezeci și opt) lei.

Corpul delict: - suport electronic de tip DVD-R, după intrarea sentinţei în vigoare urmează a fi păstrat la materialele dosarului.

Tractorul T - 40, cu numărul de înmatriculare ”TAY 310” și remorcă cu număr de înmatriculare ”RTC 890”, după intrarea sentinţei în vigoare, de restituit după apartenență proprietarului.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală, pronunțată în ședința publică pe 31 decembrie 2025.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**